

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/8462,Zmarl-Jedrzej-Tucholski.html>
16.03.2026, 15:24

Zmarł Jędrzej Tucholski

24.05.2012

Dnia 21 maja 2012 r.

zmarł

śp.

Jędrzej Tucholski

syn zamordowanego w Katyniu por. rez. dr. Tadeusza Tucholskiego,
współzałożyciel Komitetu Historycznego Badania Zbrodni Katyńskiej,
uczestnik ekshumacji ofiar katyńskich w Charkowie i Miednoje,
za wybitne zasługi w upowszechnianiu prawdy katyńskiej odznaczony
Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski,
wicedyrektor archiwum MSWiA, doradca ministra MSWiA,
zastępca dyrektora Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów
Instytutu Pamięci Narodowej

wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie i najbliższym
składają

Prezes i pracownicy
Instytutu Pamięci Narodowej

Msza Święta w intencji zmarłego odprawiona została 29 maja 2012 r. o godz. 14.00 w kościele pw. Najświętszej Maryi Panny w Międzyzlesiu (ul. Bursztynowa 2). Pochówek nastąpił bezpośrednio po Mszy Św. na cmentarzu w Starej Miłosnej.

Jędrzej Tucholski (ur. 24 III 1932 r. w Poznaniu, zm. 21 V 2012 r. w Warszawie), mgr inż.; syn zamordowanego w Katyniu por. rez. dr. Tadeusza Tucholskiego. Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Był długoletnim pracownikiem Instytutu Elektrotechniki w Warszawie. W październiku 1989 roku współzałożyciel Komitetu Historycznego Badania Zbrodni Katyńskiej, który następnie przekształcił się w Niezależny Komitet Historyczny Badania Zbrodni Katyńskiej. Po 1989 r. działał w Stowarzyszeniu Rodzina Katyńska (Federacja Rodzin Katyńskich) w Warszawie oraz Zarządzie Polskiej Fundacji Katyńskiej jako jej przewodniczący. Uczestniczył w ekshumacji ofiar katyńskich w Charkowie i Miednoje w 1991 roku oraz w Katyniu w 1994 roku. Do końca grudnia 1995 r. doradca ministra spraw wewnętrznych Andrzeja Milczanowskiego. W latach 1995-2000 wicedyrektor Centralnego Archiwum, później Archiwum MSWiA. Od czerwca 2000 r. do lipca 2001 r. p.o. dyrektora Archiwum MSWiA, jednocześnie doradca ministra spraw wewnętrznych i administracji Marka Biernackiego. Od 2000 do 2005 roku zastępca dyrektora Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów IPN, następnie do maja 2008 r. główny specjalista BUiAD. Po odejściu z IPN na emeryturze. W okresie pracy w MSWiA i IPN pozyskał w archiwach Białorusi, Litwy, Rosji i Ukrainy wiele materiałów dotyczących represjonowanych Polaków. Był członkiem grup roboczych: polsko-białoruskiej, polsko-rosyjskiej i polsko-ukraińskiej. 8 kwietnia 2008 r. Rada Polskiej Fundacji Katyńskiej uhonorowała go Medalem Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej. Był członkiem Rady Programowej półrocznika „Pamięć i Sprawiedliwość” Instytutu Pamięci Narodowej, redaktorem naukowym i członkiem komitetu redakcyjnego serii „Polska i Ukraina w latach trzydziestych-czterdziestych XX wieku”, a także konsultantem filmu fabularnego „Misja specjalna” (1987 r.). 24 marca 2011 roku Prezydent RP odznaczył go Krzyżem Oficerskim Orderu

Odrodzenia Polski za wybitne zasługi w upowszechnianiu prawdy katyńskiej. Opublikował m.in. *Cichociemni 1941-1945: sylwetki spadochroniarzy*, Warszawa 1984 (cztery wydania), *Halifax JD 154 nie wrócił*, Warszawa 1984 (współautor), *Powracali nocą*, Warszawa 1988, *Spadochronowa opowieść*, Warszawa 1991, *Mord w Katyniu. Kozielsk - Ostaszków - Starobielsk. Lista ofiar*, Warszawa 1991, *Charków. Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojennego*, Warszawa 2003 (współautor) i *Cichociemni i spadochroniarze 1941-1956*, Warszawa 2009.

(oprac. Marcin Majewski)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

